

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เทน้ำมันแห่งความรู้และโยคะนี้ลงไปในตะเกียงของดวงวิญญาณเพื่อที่แสงจะยังคงจุดอยู่ เข้าใจความแตกต่างระหว่างความรู้และโยคะอย่างชัดเจนมาก
- คำถาม:** พ่อไม่สามารถทำงานของท่านด้วยการให้แรงบันดาลใจ ท่านต้องมาที่นี่เป็นการส่วนตัว เพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** เพราะสติปัญญาของมนุษย์ตาโมประธานโดยสิ้นเชิง สติปัญญาที่ตาโมประธานไม่สามารถรับแรงบันดาลใจได้ เป็นเพราะพ่อมาที่พวกเขาร้องเพลงว่า: “ละบลลังก์ของท่านในท้องฟ้า!”
- เพลง:** ละบลลังก์ของท่านในท้องฟ้า!

โอมชานติ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้แต่งเพลงนี้ ความหมายนั้นดีมาก สิ่งที่คุณกล่าวไว้ว่า: ละบลลังก์ของท้องฟ้าและมาที่นี่ แต่ที่นี่คือท้องฟ้า นี่คือนานที่อยู่อาศัย ไม่มีอะไรมาจากท้องฟ้า พวกเขาพูดถึงบลลังก์ในท้องฟ้า เวลาที่ลูกอาศัยอยู่ภายใต้วัตถุของท้องฟ้าในขณะที่พ่ออาศัยอยู่ในธาตุแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ สิ่งนั้นถูกเรียกว่าธาตุบราห์มาหรือธาตุแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ดังนั้นนั่นคือที่ที่พ่อจากมาอย่างแน่นอน บางคนต้องมา พวกเขาร้องเพลง: “โปรดมาและจุดแสงของเรา” มีการจดจำกันกันมาด้วยเช่นกันว่ามีเด็กตามอดที่เป็นลูกของคนตาบอดและเด็กที่รู้แจ้งซึ่งเป็นลูกของผู้ที่รู้แจ้ง ชื่อ ‘ดริตรัชตรา’ และ ‘ยูธิชริระ’ นั่นคือสัญลักษณ์ของสิ่งนั้น มีลูกๆ ของราวัน ราวันคือมายา ทุกคนมีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจในขณะที่ลูกมีสติปัญญาของพระเจ้า เวลาที่พ่อเปิดล็อคของสติปัญญาของลูก ในขณะที่ราวันปิดล็อคสิ่งเหล่านั้น เมื่อใครบางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเขาก็ถูกกล่าวว่ามีสติปัญญาเป็นเช่นหิน พ่อต้องมาที่นี่เพื่อจุดลูกที่เป็นตะเกียง ท่านไม่ได้ทำงานด้วยแรงบันดาลใจ ในเวลานี้พลังกำลังของดวงวิญญาณที่สะโตประธานได้ลดลงไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขากลับมาตาโมประธาน พวกเขาได้กลับมาสลัวลง เมื่อใครบางคนตาย พวกเขาก็จะจุดตะเกียง ทำไมพวกเขาถึงจุดตะเกียง? พวกเขาจุดตะเกียงเพราะพวกเขาเชื่อว่าเมื่อตะเกียงนั้นสว่างขึ้นมา ดวงวิญญาณนั้นก็จะไม่อยู่ในความมืด จะมีแสงสว่างที่นั่นได้อย่างไรหากพวกเขาจุดตะเกียงที่นี่? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย เวลาที่ลูกกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่เข้าใจ พ่อพูดว่า: เวลาที่พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่สะอาด พ่อเทน้ำมันแห่งความรู้นี้ลงไปในลูก ลูกต้องเข้าใจด้วยเช่นกันว่าความรู้และโยคะเป็นสองสิ่งที่แยกจากกัน โยคะไม่สามารถถูกเรียกว่าความรู้ บางคนคิดว่าพระเจ้ามาและให้ความรู้แก่พวกเขาโดยพูดว่า: จดจำพ่อ! อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นไม่สามารถถูกเรียกว่าความรู้ ที่มีพ่อและลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าท่านคือบารบาของลูก ไม่มีเรื่องของการรู้ในสิ่งนั้น ความรู้ก็คือรายละเอียดในขณะที่นั่นเป็นเพียงการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ, เท่านั้นเอง! นี่เป็นเรื่องที่ธรรมดา; ไม่ควรถูกเรียกว่าความรู้ หลังจากเด็กเกิดมาเขาจะจดจำพ่อของเขาได้อย่างแน่นอน ความรู้คือรายละเอียด พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ, แต่นั่นไม่ใช่ความรู้นี้ ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อของลูกคือดวงวิญญาณสูงสุด, พระเจ้า สิ่งนี้จะถูกเรียกว่าความรู้หรือไม่? พวกเขาเรียกหาพ่อ ความรู้หมายถึงความรู้นี้ เช่นเดียวกับที่ยกตัวอย่าง ใครบางคนที่กำลังศึกษาปริญาโทหรือปริญาตรี ก็มีหนังสือหลายเล่มที่มีความรู้ที่จะศึกษาแล้วเรียน พ่อพูดว่า: ลูกคือลูกของพ่อ และพ่อคือพ่อของลูก จงมีโยคะกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น นั่นคือจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! การจดจำระลึกถึงนี้ไม่ถูกเรียกว่าความรู้ ถึงอย่างไรลูกดวงวิญญาณก็เป็นลูกของพ่ออยู่แล้ว ลูกดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลาย เมื่อใครบางคนตายและพวกเขาก็ถูกเรียกดวงวิญญาณนั้น, ร่างกายของเขาจะต้องถูกทำลาย ดวงวิญญาณจะกินอาหารที่ได้มีการให้แก่เขาได้อย่างไร? เป็นนักบวชพราหมณ์ที่กินอาหารนั้น อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นเป็นของขนบธรรมเนียมของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ได้เป็นเพียงด้วยการพูดของเราที่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะมาสิ้นสุดลง สิ่งนั้นยังคงเกิดขึ้นต่อไป ดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ความแตกต่างระหว่างความรู้และโยคะจะต้องชัดเจนในสติปัญญาของลูกๆ เมื่อพ่อพูดว่า: จดจำพ่อ, นั่นไม่ใช่ความรู้, นั่นเป็นทิศทางของพ่อ นั่นถูกเรียกว่าโยคะ ความรู้หมายถึงการรู้ว่จักรโลกหมุนไปอย่างไร สิ่งนี้ถูกเรียกว่าความรู้ โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะต้องจดจำระลึกถึงพ่อ เหล่านั้นคือพ่อทางร่างกายในขณะที่ผู้นี้คือพ่อเหนือโลก พ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อ ดังนั้นความรู้จึงแตกต่างจากการจดจำระลึกถึง เด็กๆ ต้องได้รับการบอกให้จดจำพ่อของพวกเขาหรือไม่? ทันทิที่เด็กเกิดมาเขาก็จดจำพ่อทางร่างกายของเขา ที่นี้ลูกจะต้องได้รับการเตือนให้จดจำพ่อ เป็นการจดจำระลึกถึงนี้ที่ใช้ความเพียรพยายาม พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ งานนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก เหตุนี้เองบารบาจึงพูดว่า: ลูกไม่สามารถอยู่ในโยคะได้อย่างสม่ำเสมอ ลูกๆ เขียนถึงบารบาและพูดว่าพวกเขาลืมจดจำบารบา พวกเขาไม่เคยพูดว่าพวกเขาลืมความรู้ ความรู้ที่ง่ายมาก การจดจำระลึกถึงไม่สามารถเป็นความรู้ เป็นในการจดจำระลึกถึงนี้ที่พายุมากมายของ

มายาจะมา แม้ว่าบางคนอาจจะฉลาดมากในความรู้นี้และให้ความรู้ที่แก่ผู้อื่นดีมาก บาบาก็ขอให้ลูกทั้งหมดเขียน
ชาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูก ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานแค่ไหน? เขียนชาร์ทของการจดจำระลึกถึงบา
บาย่างถูกต้องแม่นยำที่ลูกมีและแสดงสิ่งนั้นแก่ท่าน การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่ร้องเรียกหา: โปรด
มาและชำระเราให้บริสุทธิ์! สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ เป็นในสิ่งนี้ที่มายาสร้างอุปสรรค พระเจ้าชิวาพูด: ทุกคนอ่อนแอ
มากในการจดจำระลึกถึง ลูกๆที่ดีมากที่สามารถพูดความรู้นี้ได้ดีมากเป็นผู้อ่อนแอมากในการจดจำระลึกถึงของพวกเขา
ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจะกลับ
มาเยือกเย็นและสงบโดยสิ้นเชิง และแล้วจะไม่มี การจดจำระลึกถึงใครนอกจากบาบาผู้เดียว จะไม่มีการจดจำระลึกถึง
ร่างกายของใคร ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าทั้งโลกนี้จะถูกทำลาย เวลานี้เรากำลังจะกลับบ้านและแล้วเราจะลงไปที่นี่ใน
อาณาจักรของเรา ให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกดวงวิญญาณต้องเก็บความรู้ที่ลูกได้รับนี้ไว้ภายใน
ตัวลูก พ่อคือเจ้าแห่งโยคะ (โยเกศวาร์) ท่านคือผู้เดียวที่สอนการจดจำระลึกถึง ในความเป็นจริง พระเจ้าไม่สามารถเป็น
โยเกศวาร์เช่นที่พวกเขาพูด เป็นลูกผู้ที่เป็นโยเกศวาร์ พระเจ้าผู้เป็นพ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่สอนการ
จดจำระลึกถึงแก่ลูก พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดผ่านร่างนี้และลูกๆรับฟังท่านผ่านร่างของลูก ลูกบางคนอ่อนแอมากในโยคะ ลูก
ไม่มีการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน! ดังนั้นจะมีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับบาปทั้งหมดที่ได้เคยทำมาหลายต่อ
หลายชาติเกิด ผู้ที่มาที่นี่และแล้วทำบาปก็จะมีประสบการณ์ของการลงโทษถึง 100 เท่า แม้ว่าพวกเขาจะพูดความรู้ที่น้อย
มากมาย พวกเขาที่ไม่มีโยคะอย่างแท้จริงและเหตุนี้เองบาปของพวกเขาจึงไม่ถูกเผาและพวกเขายังคงอ่อนแอ เหตุนี้เอง
ลูกประจำที่แท้จริงจึงถูกสร้างขึ้นจาก 8 เท่านั้น เพชรพลอยทั้งเก้าได้รับการจดจำ ลูกเคยได้ยินเพชรพลอย 108 ไหม? ไม่
มีใครทำเครื่องประดับของเพชรพลอย 108 มีลูกมากมายที่ไม่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ การจดจำระลึกถึงไม่สามารถถูกเรียก
ว่าความรู้ เป็นวงจรโลกที่ถูกเรียกว่าความรู้ ไม่มีความรู้ในคัมภีร์ คัมภีร์เหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใส
ศรัทธา พ่อพูดเองว่า: ลูกไม่ได้บรรลุถึงพ่อด้วยสิ่งเหล่านั้น พ่อมาเพื่อที่จะยกระดับผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาเหล่านั้น พวกเขา
เชื่อว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์มและพวกเขาก็ให้ตัวอย่างของฟองที่หลอมรวมเข้ากับน้ำ ลูกดวงวิญญาณ
ไม่ได้พูดเช่นนี้อีกต่อไป ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกคือลูกๆของพ่อ พวกเขาใช้คำพูด “จดจำฉันผู้เดียวเท่านั้น” ด้วยเช่น
กัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่านั่นหมายถึงอะไร พวกเขาบอกว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณแต่พวกเขาก็ไม่มีความรู้ว่าดวง
วิญญาณคืออะไรหรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไรอย่างแน่นอน มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่า
นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ ต้นไม้เฝ้าพันธุ์ทั้งหมดคงอยู่ที่นั่น แต่ดวงวิญญาณได้รับบทบาทของตัวเอง ไม่มีใครรู้ว่าใคร
ที่ให้ความสุขและใครที่ให้ความทุกข์ ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืนและความรู้คือกลางวัน ลูกล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว
เป็นเวลา 63 ชาติเกิด และแล้วพ่อก็มาและให้ความรู้แก่ลูก แต่สิ่งนั้นใช้เวลาเวลานานแค่ไหน? ใช้เพียงหนึ่งวินาที “การ
หลุดพ้นในชีวิตได้มาในหนึ่งวินาที” ได้รับการจดจำมา นั่นคือพ่อของลูกและท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำท่าน
ลูกกลับมาบริสุทธิ์ มีวงจรของยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดง และยุคเหล็ก แม้แต่พวกเขาก็รู้ชื่อเหล่านี้ แต่พวกเขาก็มี
สติปัญญาที่เป็นหินที่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาถึงช่วงระยะเวลา พวกเขาแม้กระทั่งเข้าใจว่าเวลานี้คือความมืดมืดที่สุด
ของยุคเหล็ก อย่างไรก็ตามหากยุคเหล็กจะคงอยู่เป็นเวลานานเท่าที่พวกเขาพูด ก็จะมีมีความมืดมากขึ้น เหตุนี้เองจึงได้มีการ
การจดจำว่าทุกคนกำลังนอนหลับไหลอยู่ในการหลับไหลของกุมภภรณ์เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น แม้ว่าถ้าหากพวกเขา
จะได้ยินความรู้เพียงเล็กน้อยพวกเขาก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างลักษมีและ
นารายณ์และปวงประชา! มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สอน แต่ละคนก็มีโชคของเขาเอง บางคนก็ได้รับทุนการศึกษา บางคนก็
สอบตก เหตุใดรามจึงถูกวาดภาพที่มีสัญลักษณ์ของคันธนูและลูกศร? เพราะเขาสอบตก นี่คือนสถานที่ศึกษาก็ตะ บางคนก็
ไม่มีค่าควรแก่การได้รับคะแนนใดๆเลย นั่นคือดวงวิญญาณนี้ ฉันทันเป็นจุด พ่อเป็นจุดด้วยเช่นกัน นี่คือนวิธีที่ลูกควรจะจดจำ
ท่าน ผู้ที่ไม่เข้าใจประเด็นนี้จะได้รับสถานภาพใด? เมื่อลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงก็มีการสูญเสียอย่างมาก พลังของการ
จดจำระลึกถึงแสดงความมหัศจรรย์ การจดจำระลึกถึงทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกกลับมาเยือกเย็นและสงบอย่าง
แท้จริง อวัยวะเหล่านั้นไม่กลับมาสงบด้วยพลังของความรู้นี้ มันกลับมาสงบด้วยพลังของโยคะ ผู้คนของบาร์ตร้องเรียก
หา: “ได้โปรดมาและให้ความรู้ของกิตตะแก่เรา” แต่ใครจะมา? ดวงวิญญาณของศรีภักษณะอยู่ที่นั่น ไม่มีใครนั่งอยู่ที่นั่น
บนบัลลังก์ที่ลูกจะต้องร้องเรียกหาเขา บางคนพูดว่าพวกเขาจดจำดวงวิญญาณของพระคริสต์ แต่ดวงวิญญาณนั้นอยู่ที่นั่น
พวกเขาไม่รู้ดวงวิญญาณของพระคริสต์อยู่ที่นั่นและยังไม่สามารถกลับไปได้ ดวงวิญญาณของลักษมีและนารายณ์เป็นอัน
ดับหนึ่ง พวกเขาคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พวกเขายังไม่สามารถกลับไปได้และคนอื่นจะสามารถกลับไปได้อย่างไร?
ทั้งหมดนี้สามารถคำนวณได้ ไม่ว่ามนุษย์จะพูดอะไรก็เป็นสิ่งผิดทั้งหมด สำหรับครั้งแรกของวงจรมีดินแดนแห่งสัจจะ
และอีกครั้งที่เหลื่อมมีดินแดนแห่งความหลอกลวง เวลานี้ลูกต้องอธิบายแก่ทุกคนว่า: ทุกคนเป็นชาวกรกและชาวบาร์ตจะ
กลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง พวกเขาศึกษาคัมภีร์, พระเวทย์, อุปนิษต์ ฯลฯ มากมาย พวกเขาสามารถได้รับการ

หลุดพ้นด้วยการทำเช่นนั้นหรือ? พวกเขาต้องลงมาเรื่อยๆ ทุกสิ่งต้องผ่านสภาพสะโต, ราโจ และตาโมอย่างแน่นอน ไม่มีใครมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่นี้ที่ถูกรเรียกว่าโลกใหม่ พ่อหนึ่งนี่เป็นการส่วนตัวและอธิบายว่าเมื่อใดและใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเทพ ผู้คนของบาร์ตารู้สิ่งใดเลย พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่าไม่ว่าลูกจะมีความรู้ที่ดีแค่ไหน บางคนก็สอบตกในโยคะ หากลูกไม่มีโยคะ บาบของลูกก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยและลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่มีความซบเซาซึ่งในโยคะคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อวัยวะประสาทสัมผัสของพวกเขากลับมาเยือกเย็นอย่างสิ้นเชิง พวกเขาถือทุกสิ่งรวมทั้งจิตสำนึกทั้งหมดของร่างกายของเขาเอง ฉันทปราศจากร่างและเวลานั้นต้องกลับบ้าน ในขณะที่ลูกนั่งในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวจะมีสำนึกว่าเวลานี้ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูก เราได้เล่นบทบาทของเราแล้ว เวลานี้เราต้องกลับบ้าน ลูกได้รับความรู้ที่พ่อแม่ ท่านไม่ต้องจดจำใคร เป็นลูกๆที่ต้องจดจำท่าน พ่อถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งโยคะ ท่านแนะนำตนเองและให้ความรู้ของวงจรรนี้แก่ลูก การจดจำระลึกถึงไม่ถูกเรียกว่าความรู้ ลูกๆจดจำพ่อของพวกเขาโดยอัตโนมัติ ลูกๆ ต้องมีการจดจำระลึกถึง มิฉะนั้นลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้อย่างไร? ในเมื่อท่านคือพ่อของลูก ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่านอย่างแน่นอน พ่ออธิบายความรู้ที่ว่าลูกได้ใช้ 84 ชาตเกิดอย่างไร และลูกได้เปลี่ยนจากตาโมประธานไปเป็นสะโตประธาน และสะโตประธานไปเป็นตาโมประธานอย่างไร เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะโตประธานด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกๆทางจิตมาที่นี่มาหาพ่อทางจิต พ่อต้องการการคารุณาของร่างกาย พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่เก่าแก่ของผู้ที่เมื่อเขาอยู่ในสภาพที่ปลดเกษียณ พ่อมาเวลานี้เมื่อมีคุณประโยชน์สำหรับทั้งโลก ผู้นี้คือ “พาหนะที่โชคดี” งานรับใช้มากมายเกิดขึ้นผ่านเขา เพื่อที่จะทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างกายของลูก ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึง ไม่มีเรื่องของความรู้ในสิ่งนี้ ลูกต้องสอนการจดจำระลึกถึงให้มากกว่านี้ ความรู้นี้เป็นเรื่องที่ยากตาย แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถให้ได้ เป็นการจดจำระลึกถึงที่ต้องใช้ความพยายาม ให้มีการจดจำระลึกถึงผู้เดียว สิ่งนี้ถูกเรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน การจดจำร่างกายของใครบางคนนั้นเป็นการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน โดยการมีการจดจำระลึกถึงนี้ ลูกถือทุกคนและกลับปราศจากร่าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้่อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกเยือกเย็นและสงบด้วยพลังแห่งการจดจำระลึกถึง ในการที่จะสอบผ่านอย่างสมบูรณ์ จงจดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำและกลับมาบริสุทธิ์
2. ให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกในขณะที่ลูกนั่งและในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวที่เวลานี้ลูกต้องละทิ้งร่างเก่าของลูกและกลับบ้าน เช่นที่พ่อมีความรู้ทั้งหมดนี้ ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้นี้

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอโดยการอยู่บนที่นั่งของสภาพที่สูงส่งด้วยการมีความตระหนักรู้ของรูปรวมของลูก ในยุคบรรจบกันเมื่อลูกอยู่ในสำนึกของรูปรวมของชีพและชาติ ทุกงานที่เป็นไปไม่ได้จะกลับมาเป็นไปได้สำหรับลูก นี่คือรูปที่สูงส่งที่สุดของลูก โดยการอยู่อย่างมั่นคงในรูปนี้ ลูกจะได้รับพรของการเป็นผู้สมบูรณ์พร้อม บัณฑิตาให้ที่นั่งของสภาพที่ให้ความสุขแก่ลูกทุกคนอย่างสม่ำเสมอ จงตั้งอยู่บนที่นั่งนี้อย่างสม่ำเสมอและลูกจะเฝ้าแต่กว้างไกลอยู่ในซึ่งช้าแห่งความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส เพียงแค่จบสิ้นชั้นสการของการถือ

คติพจน์: ด้วยทัศนคติที่ทรงพลังของลูก ทำให้ดวงวิญญาณมีค่าและเป็นโยคี

***** โอม ขานติ *****

มีความรักในความสันโดษและซึมซับความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาธิ

เมื่อลูกมีพลังของการปรับตัวบรรยากาศของหนทางเดียวจะเกิดขึ้น ดังนั้น จงปรับตัวให้เข้ากับความแตกต่างทั้งหมด และแล้วเท่านั้นที่ลูกจะเข้ามาใกล้ในความเป็นหนึ่งเดียวและกลายเป็นตัวอย่างในเบื้องหน้าของทุกคน ความพิเศษของครอบครัวบราห์มินคือการเป็นหนึ่งเดียวในขณะที่มีจำนวนมาก กระแสคลื่นของความเป็นหนึ่งเดียวเหล่านี้จะสร้างศาสนา

เดียวและอาณาจักรเดียวขึ้นทั่วทั้งโลก ดังนั้น จงใส่ใจเป็นพิเศษในการจับสิ้นความแตกต่างทั้งหมดและนำมาซึ่งความ
เป็นหนึ่งเดียว